

sednik PD Trbovlje. Na otvoritvi so govorili še **dr. Geržinič** in **Evgen Lovšin** iz Planinske zveze Slovenije ter **Ernest Žunk** kot predstavnik različnih organizacij Trbovelj. Nameravano blagoslovitev kočje so odsvetovali. Koča je bila že ob otvoritvi predana v oskrbovanje **Gustlnu Tajhmajstru** iz Rimskih Toplic. Vodil in oskrboval jo je skupno z ženo Mico poleti in pozimi.

Novo zgrajena koča je imela verando, dnevni prostor, kuhinjo ter sobo za oskrbnika, na podstrešju pa skupno ležišče za 13 oseb ter dve manjši sobici, od katerih je ena služila oskrbniku za shrambo oziroma skladišče živil. V spodnjih prostorih je bilo na voljo 60 sedežev. Zmogljivost kuhinje je znašala 50 obrokov. Hkrati z zgraditvijo kočje je bilo postavljeno nekaj metrov vstran še gospodarsko poslopje, ki je deloma služilo tudi kot zaprto in odprto stranišče.

PETROLEJKJE JE ZAMENJALA ELEKTRIKA

Čeprav novo zgrajena planinska koča ni imela večjih in udobnejših prostorov, pa tudi nikakršnega večjega komforta, so jo imeli planinci radi, posebno še Trboveljčani, saj je mnogim pomenila nekakšen drugi dom. Bila je vedno dobro obiskana. Bila pa je mnogo premajhna za tako številni obisk. Zgrajena je bila pravzaprav kot začasna planinska koča s tem, da bi v kasnejših letih postavili sodobnejši planinski dom. Te želje seveda ni bilo mogoče takoj uresničiti. Pač pa se je društvo kmalu lotilo različnih adaptacij. Leta 1949 je povečalo kuhinjo za štiri kvadratne metre in napeljalo pitno vodo v kuhinjo. Elektrike takrat še ni bilo, zato so v koči svetili s petrolejkami ter karbidovkami. Leta 1948 pa so začeli priprave za zgraditev depandanse, ki naj bi stala nad kletjo pri koči. Delo so začeli leta 1949. Neuradno so jo odprli 11. septembra 1949 v okviru prvega planinskega tedna PD Trbovlje.

Ob tej priložnosti je PD Trbovlje organiziralo množični izlet na Mrzlico. Ob otvoritvi je govoril Ante Beg. Koča takrat še ni bila povsem dograjena. Dokončali in opremili so jo šele leta 1950. Zgradili so jo v leseni izvedbi. V njej je bila ena večja in dve manjši sobi ter stranišče. Vseh ležišč je bilo v novo zgrajeni depandansi 16. S tem se je povečalo število ležišč na 15 postelj in 30 skupnih ležišč.

Tako planinsko kočje kakor tudi depandanso je bilo treba stalno vzdrževati, kar je imel na skrbi gospodarski odbor s svojimi člani in člani društva. Bila je večkrat prepleskana znotraj in zunaj, kritina je bila zamenjana s salonitno, obnovljena je bila oprema itd. Tu je treba omeniti nadvse skrbnega gospodarja **Viktorja Simčiča** in njegove sodelavce **Toneta Škoberneta**, **Poldeta Majdiča**, **Toneta Sterniša**, **Lojzeta Dularja**, **Jožeta Kalana**, **Ivana Jereba**, **Ivana Rovšnika**, **Oskarja Zakonška**, **Franca Vengusta**, **Srečka Kastelica**, **Toneta Vengusta**, **Jožeta Beleca**, **Jožeta Gramca**, **Nika Putriha**, **Slava Šentjurca**, **Toneta Kolenca** in še marsikatero drugega.

Koča je dobila prvo elektriko leta 1950, ko je bil nabavljen bencinski agregat. Služil je le za zasiino razsvetljavo. Zato se je društveni odbor lotil nove akcije in napeljal enofazno električno napeljavno od hiše **Jožeta Jagra** v Čečah na Mrzlico. S tem v zvezi je bilo opravljenega mnogo predvsem prostovoljnega dela pri izdelavi trase in postavitvi drogov. Tudi pri tem delu so se odlikovali številni člani.

Konec novembra 1951 je prvokrat zasvetila luč v planinski koči na Mrzlici. Dogodek je bil za tiste čase zelo pomemben, saj še številne vasi takrat niso imele elektrike. In prav vod do Mrzlice je omogočil napeljavo elektrike kmetijam pod Mrzlico.

POLDETOVA KOČA

Na temelju izvedene ankete med članstvom PD Trbovlje se je takratni odbor PD Trbovlje v letih 1958/59 odločil, da zgradi na Mrzlici nov, sodoben planinski dom. Planinska koča je dotrajala, bila je nefunkcionalna, napadla jo je lesna goba, bila je premajhna in še vrsta drugih okoliščin je govorila za to, da je treba zgraditi nov planinski dom na isti lokaciji.

Ko je nov dom deloma že stal, je bilo treba obstoječo kočjo demontirati. Društvo se je odločilo, da jo postavi znova na bližnjem Štorovem travniku na mestu, kjer je pred zadnjo vojno stala kočja Društva prijateljev prirode Trbovlje. Dne 23. septembra 1962 je bila kočja že pokrita. 4. novembra 1962 pa je bila izdelana in montirana notranja lesena stenska obloga in dokončana tla. Zmogljivost nove kočje — društvo jo je poimenovalo po **Poldetu Majdiču**, bronastem Poldetu, legendarnem planincu, Poldetova kočja — je bila naslednja: dnevni prostor je imel 12 sedežev, pet sob je imelo skupno 11 postelj in 18 skupnih ležišč, skupaj 29 ležišč. Do kočje so napeljali tudi elektriko in pitno vodo. Vsa dela so bila dokončana leta 1965. Poldetova kočja še sedaj služi kot depandansa planinskemu domu na Mrzlici, ki pa jo ima sedaj v najemu TET. Travniki pred to kočjo služi za različne športne igre, dolga leta pa je služil za množične prireditve ter srečanja Revirčanov in Savinjanov. Za postavitve Poldetove kočje gre zasluga številnim članom PD Trbovlje, predsem pa predsedniku gradbenega odbora **Tonetu Sterniši** in predsedniku društva **Lojzetu Dularju**.

PD Trbovlje 50-letnega jubileja, odkar je bila postavljena oziroma zgrajena prva planinska kočja na Mrzlici v povojnem času, ni posebej obeležilo.

Sv. Duh pod Olševo

VERA PIPAL

Pred mano Ojstrica, Škarje, Planjava...

— nobena daljava!

Prijela bi Brano,

s soncem obsijano.

Mogočna nad Sedlo

se je namestila.

Prava idila.

Najbrž sem Brani

krivico storila,

lepoto sem njeno

premalo častila.